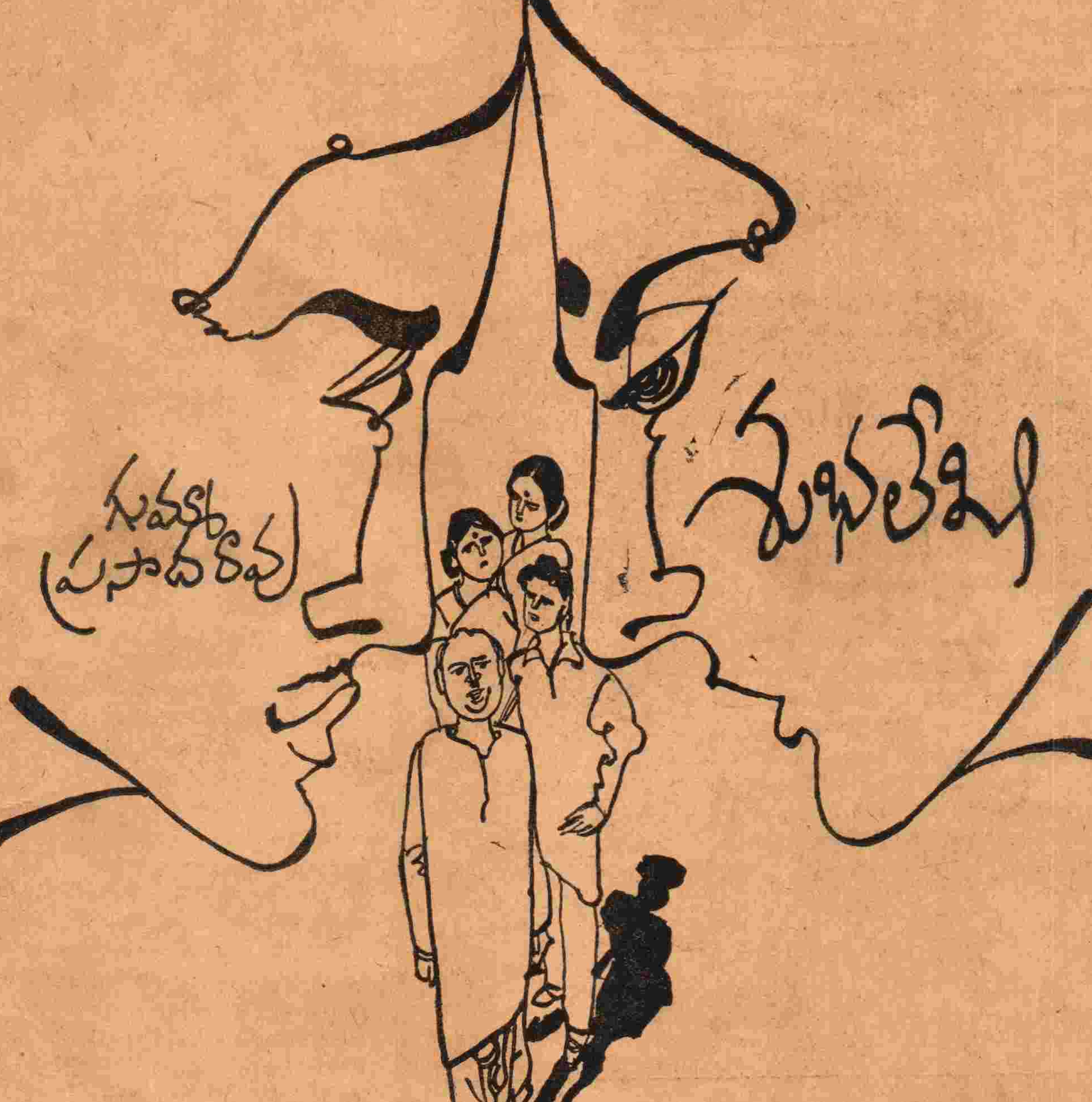

ఆదెమ్మ గేదెకోసం పచ్చగడ్డి తీసుకొని వస్తున్నది.

రోడ్డుమీద లక్ష్మీపతి, గౌరీపతి ఎదురెదురుగా నడుస్తున్నారు. వాళ్ళిద్దరూ ఒక పాయింటు దగ్గర చేరేసరికి బుడుగు అకస్మాత్తుగా ఆదెమ్మ నెత్తిమీద తట్టలోని నాలుగు పచ్చగడ్డి పరకలు లాగేడు. పచ్చగడ్డిమోపు బేలన్సు తప్పి నేలమీద పడింది. బుడుగు ఆ నాలుగు పరకలూ వాళ్ళిద్దరి నడుమగా పడేశాడు. అవి భగ్గున మండాయి.

"నీ జిమ్మడ!" అని తిడుతూ ఆదెమ్మ బుడుగు వంక చూసింది. బుడుగు ఆ మంటలో చలికాచుకుంటున్నాడు. ఆదెమ్మ ఇంకా తిట్టబోయి, అంతలోనే ఆశ్చర్యపడి మానుకుంది. మంట చూస్తే దానికి జ్ఞాపకం వచ్చింది. మోపులోని గడ్డి తీసి మంటలో మరో ఇంత వేసింది. ఆశ్చర్యం. అది అంటుకోలేదు. మండుతున్న మంట ఆరిపోయింది.

"పచ్చగడ్డి మండదు" అన్నాడు బుడుగు.

"ఔరి పిడుగా! ఆ సంగతి నాకు చెప్పాలా? వంతి ఈ మోపులో గడ్డేగా నుండింది. [illegible]!" అంది మధ్యకు పగలగొట్టిన కొబ్బరికాయలా [illegible] పెట్టి.

FREE !!!

ముత్యాల సరాలు

ఉచితం !!

జీవజలం

దక్షిణ అమెరికా అడవి ప్రాంతాలలో ఒక వింతైన మొక్క ఉంది. అది తడిగా ఉన్న ప్రదేశాన్ని కనుగొని అక్కడ దాని వేర్లను భూమి లోనికి పంపి, పచ్చగ కళకళ లాడుతూ అక్కడ కొంత కాలం ఎదుగుతుంది. అక్కడున్న తడి ఆరిపోగానే అది తన వేర్లను బయటకు లాగి ముడుచుకొని ఉండ కట్టుకు పోతుంది. ఎండిన ఆకులతో కూడిన ఈ వేరులను ఏ బలమైన గాలో మరొక ప్రదేశానికి చేర్చుతుంది. అక్కడ తడి ప్రదేశం వున్నట్లయితే అక్కడ దాని వేర్లను భూమి లోనికి పోనిచ్చి తడి ఆరిపోయే వరకు అక్కడ ఎదుగుతుంది. తడి ఆరిపోగానే తన మకాం మరొక చోటికి మార్చుతుంది. ఈ వ్యర్థ సంచారం ఎన్నిసార్లు చేసినా చివరికి మిగిలేదంతా ఎండిపోయిన వేర్లూ, ఆకులూ తప్ప ఆహ్లాదం కలిగించే ఒక పుష్పం గాని, ఆకలి తీర్చే ఒక ఫలం గాని ఏమీ ఉండవు. మానవ జీవిత సంచారంకూడా అంతే. ఇహలోక సంబంధమైన ఊటలు ఇటువంటివే. మనోవికారము, కామవాంఛ, తీరని కోరికలనే గాలిలో ఒక ఊటనుండి మరొక ఊటకు కొట్టుకొనిపోతూ ఎంత త్రాగినా దాహం తీర్చలేని ఈ జలాన్ని పానం చేసిన వారందరికీ చివరికి మిగిలేది మండే దాహం, తీరని అసంతృప్తి.

మానవుని ఆత్మ లోక సంబంధమైన కోరికలు తీర్చుకొనుటలో సంతృప్తి చెందదు. అంటే లోకములో మంచి వేవీ లేవని అర్థం కాదు. మానవుని ఆత్మ శాశ్వతమైనది, పరలోక సంబంధమైనది. కాబట్టి ఐహిక సంబంధమైన వాటితో అది తృప్తి చెందదు. ఐశ్వర్యం, అధికారం, పేరు ప్రతిష్ఠలూ దేవునికి ప్రతిరూపంగా సృష్టింపబడిన ఆత్మకు ఆహారం కాలేవు. దేవుని కన్న తక్కువ వాటితో దాని వాంఛ తీరదు. వెండి బంగారములు, వజ్ర వైడూర్యములు దేవదూతలను సంతృప్తి పరచగలవా! దైవ సన్నిధిలో తప్ప వేరే చోట వారానందంగా నివసించ లేరు. మానవుని ఆత్మకూడ అంతే. ఈ ఉద్రేకాలూ, ఈ ఆనందాలూ క్షణ కాలం తృప్తి కలిగించినా తిరిగి అదేదాహం, అదే ఆకలి. "జీవాహారం నేనే. నా యొద్దకు వచ్చు వాడు ఏ మాత్రమూ ఆకలి గొనడు. నా యందువిశ్వసించు వాడు ఎన్నడునూ దప్పి గొనడు" అని పలికిన క్రీస్తు గూర్చి తెలుసుకున్నారా!

—చదలవాడ చంద్రమతీదేవి

ఉచితం !! ఉచితం !!!

దైవస్వరూపుడైన యేసుక్రీస్తు జీవిత చరిత్ర, ఆయన బోధలు తెలిపే అందమైన 300 పేజీల పుస్తకం ఉచితంగా పొంద దలచుకుంటే మీ చిరునామా ఈ రోజే మాకు వ్రాయండి. పోస్టు ఖర్చులు మేమే భరించి మీకు ఉచితంగా పుస్తకం పంపుతాము.

ఇదీ అడ్రసు,
అల్ఫా ఒమేగా
పోస్టుబాక్సు నెం. 42
హైదరాబాద్-
500 004
A.M.G.

Gospel Message Inserted By A.M.G.

"అదా! దాని కో కథ ఉంది" అన్నారు.

అని అడెమ్మ అడగకుండానే "అదుగో చూడు ఆ లైటు స్తంభం దగ్గరగా ఉన్నతను గౌరీపతి, ఆ ఇటుచూడు—ఆ సోడాకొట్టు పక్కగా ఉన్నది లక్ష్మీ పతి. వాళ్ళిద్దరి మధ్య వేస్తే వేస్తే నిప్పు మండుతుంది" అన్నాడు ఒక కొత్త విజ్ఞానాన్ని ఆవిష్కరించిన సైంటిస్టులా.

అక్కడ ఉన్నది రైల్వే కాలనీ. అందులో. ఉంటున్నారు ఇద్దరు 'పతులగా'. ఇద్దరూ రైల్వే ఉద్యోగులే. ఒకరు తూర్పు అయితే ఒకరు పడమర. ఒకరిది పగలు డ్యూటీ వేరొకరిది రాత్రి డ్యూటీ. విచిత్ర మేమిటంటే ఇద్దరూ ఒకే లైనులో ఒకే బ్లాకులో ఉంటున్నారు. గౌరీపతి లక్ష్మీపతిని, లక్ష్మీపతి గౌరీపతిని తిట్టని, తూలనాడని దినమే ఉండదు. ఇద్దరూ కలిశారంటే మహా ప్రళయం సంభవిస్తుందంటే ఆశ్చర్యం లేదు. వారి మధ్య ఇంత వైరం ఉన్నా వారి గృహిణులు కలిసి మెలిసి అక్కచెల్లెళ్ళలా మెలుగుతారు.

అడెమ్మ ఆ కాలనీకి దగ్గరలోనే అనధికృతంగా వెలసిన జనతా కాలనీలో స్వంత గుడిసెలో ఉంటున్నది. అడెమ్మకు మొగుడున్నాడో లేడో తెలియదు. నిత్య పునిస్త్రీలా రంగుకోకలే కడుతుంది. ముఖాన కాణీ అంతటి ప్రకాశించే బొట్టు పెట్టుకుంటుంది. పెళ్ళాంతో వేగలేక దాని మొగుడు సన్యాసుల్లో కలిసిపోయాడని కొందరంటారు! అబ్బే! అదేం కాదు. భార్యబాధ పడలేక మిలట్రీలో చేరి బంగ్లాదేశ్ యుద్ధంలో చచ్చిపోయాడని మరి కొందరు. ఎవరి వాదం సరియైనది అని యోచించే కంటే అడెమ్మ స్వభావం ఎలాంటిది అనే విషయం ఆలోచించాలి. మొత్తానికి అడెమ్మ నోరు దురుసు. ఆమె ఏ చీకూ చింతా లేకుండా పదేళ్ళ కొడుకుని కనిపెట్టుకుని పాలూ— నీళ్ళూ అమ్ముకొని బ్రతుకుతున్నది.

రోడ్డు పక్క కొళాయిలో ఇరవై నాలుగు గంటలూ నీళ్ళు రావు. ఉదయం ఒక గంటున్నర, సాయంత్రం ఒక గంటా వస్తాయి. అడెమ్మ నీళ్ళ కోసం వస్తే అందరూ తమ తమ బిందెలు, కడవలు పక్కకు తీసి ఆమెకు స్వాగతం చెప్తూ తప్పుకుంటారు. అలా కాని నాడు యుద్ధం జరగాల్సిందే! ఒక పర్యాయం అలాంటి సన్నివేశం చూసే భాగ్యం కొందరికి దక్కింది.

అడెమ్మ జుత్తు ముడివిప్పి, పిరుచెంగు బొడ్లో దోపుకుని, ఏడు తరాల వారిని తిడుతూ మదించిన గున్న ఏనుగులా స్వైర విహారం చేసింది. కడవలు యుద్ధంలో చచ్చిపోయిన సిపాయిలైన వారి కళేబరాల్లా దొర్లాయి. బిందెలు సొట్టలు పడి అహుతులైన సైనికుల మల్లే బావురుమన్నాయి. కొళాయి నీరు పారి ఏరైంది.

నోరున్న వారిదే రాజ్యం — అని ఆ నాడు మరో మారు బుజువైంది. ఆమె నోటికి భయపడకుండా ఉండడం చివరకు ఆమెను సృష్టించిన బ్రహ్మదేవుడికి కూడా సాధ్యం కాదు. ఏడ్చి ఏడ్చి మరి పోయినట్లు కుళాయి నీరు కార్చడం మానేది.

అడెమ్మ పాలూ నీళ్ళే కాకుండా పేడ పిడకలూ కూడా అమ్ముకునేది.

పిడకల వేటకు ముందు కుళాయిల గురించికదు చెప్తున్నాను. కాదు ... నీళ్ళ గురించి. అవునా?

నీటికి ఎక్కడ ఢిల్లీలో అన్నా ఉంటుందేమో! కాని ఆదెమ్మకు లేదు. లేదు అని ఘంటాపథంగా అనలేం. ఒక్కొక్క రోజు కుళాయిలు స్ట్రైకు చేస్తాయి. మిల్లు కార్మికులు మొదలుకొని పోలీసు సిబ్బంది వరకు స్ట్రైకుచేసే దేశంలో కుళాయిలు స్ట్రైకు చేయడంలో విడ్డూరం లేదు. అలా స్ట్రైకు జరిగి నీళ్ళు దొరకని నాడు ఆదెమ్మదగ్గర వాడికగా పాలు పోయించుకొనే వారి ఇళ్ళలో టీ, కాఫీల స్ట్రైకు జరగవలసిందే!

పాలకూ నీళ్ళకు అంత అవినాభావ సంబంధం ఉంది. పాల కావడి మోసే వాడు రాళ్ళుకూడా మోయాలి. అందుకే పాలకోసం నీళ్ళు ... నీళ్ళకోసం కొళాయిలు ... కొళాయిల కోసం 'రాయి' మీరు మోయాల్సిన ఖర్మ పట్టింది.

"అదేమే! ఆదెమ్మా! నిన్న పాలు పోయలేదు" అని ఏ ఇల్లాలైనా అడిగితే "ఏం చెయ్యమమ్మా! నిన్న కొళాయిలు రాలేదు" అంటుంది ఆదెమ్మ. కొళాయిలు రాలేదంటే కొళాయిల్లో నీళ్ళు రాలేదని అర్థం.

"ఏమిటి? నీళ్ళకూ పాలకూ ఏమి సంబంధం? తమాషా! మేం రోజూ పాలు నీళ్ళులా గుంటు న్నాయి అంటే 'రామ!రామ!' అంటావు. ఈ నాడు నిజే ఒప్పుకున్నావు. నీళ్ళు దొరక నందున పాలు తేలేదని. అంటే ఏమిటి దానర్థం?" అని ఎవరైనా ఎదురు ప్రశ్న వేస్తే రనుకోండి, ఆదెమ్మ నాలిక కొరుక్కోదు. అదే నోరుజారి నిజం చెప్పాం అనుకోదు.

ప్లేటు ఫిరాయిస్తుంది. "అదా! మీ అనుమానం బంగారంకానూ! కొళాయిలు రాకుంటే నీళ్ళులేకుండా జరుగుతుందా? ఈ పాలకేమ్మా. ఇలా పిండి అలా తెస్తాను. నిన్న నీళ్ళు తెచ్చుకు సరికి సరిపోయింది" అంటుంది. అంతటితో ఊరుకోదు. "అమ్మా! మంచి గడ్డపెరుగు తెచ్చాను. ఒక శేరు పోయ మంటారా?" అంటుంది.

గడ్డపెరుగు మాట వినగానే నోరూరని దెవరికి? "శేరెందుకులే — ఒక అర్థశేరు చాలు"-అంటూ గిన్నె దాని ముందుకు తోస్తే పలచటి మజ్జిగ అంచులో కొలుస్తుంది.

"గడ్డ పెరుగంటివిగా?" అని ఆ ఇల్లాలు దమ్మిడీ అంత ముఖం చేసుకుంటుంది. అప్పటికే ఆదెమ్మ గేటు దాటేస్తుంది.

ఆదెమ్మకు గేదెను పెంచడంలో ఒక విశేషత ఉంది. స్వయంగా పచ్చగడ్డి కోసి కొస్తుంది. ఈ అమ్మనూ ఆ అమ్మనూ ప్రతిరోజూ మంచిచేసు కొని గంజినీళ్ళు అన్నం మెతుకులు పెసరపొట్టు తీసుకొస్తుంది. తను పెట్టే ఆహారానికి పరి పూర్తి కొరకు, రాత్రిళ్ళు గేదెను వూరి మీదకు వదిలే స్తుంది.

కాలనీ వాళ్ళకు ఈ గేదె ఒక సమస్య అయింది. ఎంత దిట్టంగా గేటు బిగించినా అది వేర్పుగా తీసు కొని లోపలి కొస్తుంది. అలా సాధ్యపడకపోతే దడిని పెళ్ళగించివేస్తుంది. కడుపారా పాదులూ మొక్కలూ తిని పోతుంది. ఈ విధంగా దాని దాణాకు లోటు ఉండదు. ఆదెమ్మ పాడుపుకు అడ్డూ ఉండదు.

అవతారాలు

పది అవతారా లెత్తినవాడు
పురాణాల్లో ఘనుడు
ఎన్నికకో అవతారం ఎత్తే
రాజకీయవాది
మహా ఘనుడు.

- ఎల్లోరా

పూరివారి సొమ్ము తేరగా తిని బాగా బలిసిన గేదె దండిగానే పాలిచ్చేది.

రోజులన్నీ ఒక్కలా గుండవు. నేడు సమృద్ధిగా పండిన పొలాలే అతివృష్టికో, అనావృష్టికో గురై మరో ఏడు బీడైపోతాయి. పాపం! గేదె కృశించి పోసాగింది. ఎలా సంభవించిందంటే ... కాలనీ వాళ్ళు కళ్ళు తెరుచుకున్నారు. సమిష్టిగా అర్జీ పెట్టు కున్నారు—కాంపౌండుగోడా, ఇనుపగేటూ ప్రతి ఇంటికి కావాలని. రాజకీయ హస్తం ఉంటేనే కాని పనులు జరగవని. ఈ పనివలన తమ కెంత లాభం చేకూరుతుందో అధికారులు అంచనా వేసు కున్నారు. ఫరవాలేదు. పాతికవేలందాకా గిట్టుబాటు ఉంటుందని తట్టిన తరువాత కాలనీ స్వరూపం మారిపోయింది.

స్వరూపం మారిపోయిన కాలనీ ఆదెమ్మకు సంకట మైంది. గేదె నోటి ముందు కూడును పడగొట్టిన ప్రభుత్వాన్ని దుయ్యబట్టింది. అంతడబ్బు ఖర్చు పెట్టి గోడలూ గేటులూ పెట్టడం అన్యాయమంది. ఎందరో తనలాంటి పేదవారు ఉండడానికి సరియైన గుడిసెలు లేక బాధపడుతూ ఉంటే ఈ ఇళ్ళకు ప్రహరీ గోడలు కావలసి వచ్చాయా? అంది. ఇంకా ఎన్నో అనేది అయితే తాను నాయకురాలు కాదు. ప్రతిపక్షం సభ్యురాలూ కాదు అని వూరుకుంది.

నారుపోసినవాడు నీరు పోస్తాడంటారు. నీళ్ళు పోయగలిగిన ఆదెమ్మ దాణా పెట్టుకోలేకపోతున్నది. ఆ గేదె ఆమరణ దీక్షతో చచ్చిపోయేదే. కాని ఇంత లోనే గేదె తన ఆహార సమస్యకో పరిష్కారం కనుగొంది. రాత్రుల్లో వెతకగా వెతకగా దానికి గౌరీ పతి, లక్ష్మీపతుల కాంపౌండు కనిపించింది. గౌరీపతి పెరడు అకాలం సంప్రాప్తించిన భూముల్లా ఉన్నా, లక్ష్మీపతి పెరడు పచ్చగా మొక్కలతో కళకళలాడు తున్నది. లక్ష్మీపతి ఇంటిలో పూల మొక్క లున్నాయి కాబట్టి గౌరీపతి ఇంటిలో ఉండవు. లక్ష్మీపతి ఇంటిలో కిచను గార్డను ఉంది కాబట్టి గౌరీపతి ఇంటిలో ఉండదు. గేటు పడినా తాళం పడ్డానికి వీలులేదని గౌరీపతి హటం వేసుకు కూర్చు న్నాడు. ఆదెమ్మ గేద నా మొక్కలు తినిపోతుందని లక్ష్మీపతి అన్నా గౌరీపతి వినిపించుకోలేదు. గేదె కా పూట కడుపారా దొరికింది.

జానెడు పొట్టకోసం మానవుడు సాటి వాళ్ళను చంపుకు తింటున్నాడు. ఆ పొట్ట లేకుంటే ఏ మహా పురుషుడూ విశ్వశాంతికి సందేశాలు ఇవ్వ వలసిన పనిలేదు. పిపీలకాది జీవరాశుల పొట్టలు అతి చిన్నవి. అందుకే ఆ జాతుల్లో మహాత్ములు లేరు. మూరెడు పొట్ట ఉన్న గేదె ఆకలికి తాళుకోలేక లక్ష్మీపతి పెరడు బీడుచేస్తే అది దాని తప్పా?

తిరిగి గౌరీపతి, లక్ష్మీపతుల మధ్య యుద్ధం. ఓటమి గెలుపుల ప్రసక్తి లేని యుద్ధం. భార్యా మణులు కలుగజేసుకుంటే పేజాపైరు.

గౌరీపతి తాళం వేయడానికి అంగీకరించాడు. ఆ తాళం ఆదెమ్మ గేద పాలిట శత్రువైంది. తిండి లేకుంటే పాలేం ఇస్తుంది? పాలివ్వని గొడ్డు నేం చేసుకుంటుంది ఆదెమ్మ. ఆమె జీవ కారుణ్య సమితి సభ్యురాలు కాదు.

ఏలాగూ ఇది ఒట్టిపోతున్న గొడ్డు. పూట పూటకు పాలు పాలు తగ్గించేస్తున్నది. ఆమె దృష్టి మరో గేదె మీద పడింది. ఈ గొడ్డును వదిలించు కుంటే మరొకటి కొనవచ్చు.

గౌరీపతికి తన భార్య సుదీర్ఘ వ్యాధితో బాధ పడు తున్నదేమో నన్న అనుమానం వచ్చింది. అనుమానం రావడానికి కారణం ఆదెమ్మ పోసే నీళ్ళపాలు. కాఫీలో రుచి ఉండడం లేదు. చిక్కటి మజ్జిగ పోసు కునే యోగం లేదు. ఒకపాడి పశువుంటే ఈ బాధ తప్పుతుంది. డాక్టరు దగ్గర కెళ్ళి తన భార్య అనా రోగ్య లక్షణాలు చెప్పాడు. డాక్టరు మందుల ప్రిస్క్రి ప్షను రాసి ఇస్తూ "మరేం భయం లేదు ఈ మందులు వాడండి. వారానికి రెండు ఇంజక్షన్లు ఇస్తాను. ఆమెను తీసుకురండి నెల రోజుల్లో ఆమె ఆరోగ్యం బాగు పడుతుంది" అని హామీ ఇచ్చాడు.

"అమ్మమ్మ! ఎంత మాట! మందు చీటి కాదు నాకు కావలసింది. ఆరోగ్యం సరిగాలేదు అన్న సర్టి ఫికేటు" అంటూ పది కాగితం ఇచ్చాడు డాక్టరుకి. రోగం ఇప్పుడు అర్థమైంది. రాసిన చీటి చింపేసి మరోటి రాశాడు. గౌరీపతి అప్లికేషనుకి ఆ చీటి జత చేసి ఆఫీసులో సీ. డి. ఎస్. కోసం కోసం అర్జీ పెట్టుకున్నాడు. అర్జీ ఎగిరిపోకుండా దాని మీద ఒక ఆయిదు కాగితం బరువుగా ఉంచాడు. వారం తిరక్కుండా పది వందలు దొరికాయి.

మాటల ప్రస్తావనలో ఆదెమ్మ గేదను అమ్మ తున్న వైనం తెలిసింది. ఏడు వందలు పోసి గేదను తెచ్చుకున్నాడు. పూటకు సేరు పాలిస్తున్నది. రోజూ పాలూ పెరుగూ. వెన్న తీసి నెయ్యి కూడా చేసుకుంటున్నారు. గౌరీపతి భార్య ఇప్పుడు ఒళ్ళు చేసింది.

మొదటి నుండి ఆదెమ్మ గేదె దొంగ తిండికి అలవాటుపడింది. గుంజకు కట్టి ఎంత దాణావేసినా, రాత్రి ఏ పాదో మొక్కో తింటేనే కాని దానికి తిన్నట్టు ఉండదు. గేటు అడ్డు ఇప్పుడు లేదు. లక్ష్మీపతి పెరడు రెండు రోజుల్లో గౌరీపతి పెరడు స్థితికి వచ్చింది. లక్ష్మీపతి కుటుంబం ఆలోపాలో మన్నారు. ఇలా చూస్తూ వూరుకోవడం సాధ్యం కాలేదు. దెబ్బలాడి ఫలితం లేదు. భార్యతో సంప్ర దించిన మీదట మొండివాడితో వాదన దేనికి అను కున్నాడు. అయితే దీనికో పరిష్కారం కావాలి. గౌరీ పతికి బుద్ధి రావాలి. రాత్రుల్లా జాగారం చేశాడు. తెల్లవారుజాము మూడు గంటలకు గేదె లక్ష్మీపతి

మంచి పుస్తకాలు

1. జీవితరహస్యాలు:- దివ్యకామసూత్రాలు. రూ. 5
2. యువతి:- దాంపత్యరహస్యాలు. రూ. 5
3. సంతానము:- గర్భనిరోధ మార్గాలు. రూ. 5
4. చేతిపనులు:- సంపాదన మార్గాలు. రూ. 5
5. అద్భుతహాస్యకథలు:- నవ్వటానికి. రూ. 5
6. రసికప్రియకథలు:- శృంగార హాస్యం. రూ. 5
7. మీ స్వప్నఫలితాలు:- స్వప్నాలడిక్షనరీ. రూ. 5
8. మానసికశక్తులు:- అన్నీ అష్టవిధాలతో. రూ. 5
9. మంత్రశక్తి:- వివిధ సాధన రహస్యాలు. రూ. 5
10. విద్యుద్వైద్యవిధానాలు:- అన్నిరోగాలకు వివిధ మందులు. రూ. 10
11. ఆహారవైద్యము:- ప్రకృతి ఆహారమార్గాలు. రూ. 10
12. మూలికావైద్యము:- అందరికి తెలిసిన మొక్కలతో. రూ. 10
13. దైవదర్శిని:- బాధల విముక్తికి దైవరహస్యాలు. రూ. 10
14. వ్యవహారదర్శిని:- నిత్యవ్యవహారవిధానబోధిని. రూ. 10

రూ. 20. ఆపై విలువ ఆర్డర్లకు వి.పి. పోస్టుఖర్చులు ఉచితం. అంతకన్నా తక్కువ ఆర్డర్లకు పోస్టేజి రూ. 4 అదనం

దేశసేవ ప్రచురణలు

5/3 ఆర్.టి. పంజాగుట్టకాలని, హైదరాబాదు-4.

(లైసెన్సు అక్కరలేదు)

బరువైన లోహంతో చేయబడినది. దొంగల వన్య మృగముల ప్రమాదంనుంచి మిమ్ము కాపాడును. మిరుమిట్లు గొలిపే మంటను, భయంకరమైన శబ్ద

ఫోల్డింగ్ 50 రవ్వల హెవీడ్యూటీ ఆటోమేటిక్ మేజర్ ఖరీదు రు. 59-50. పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఛార్జీలు రు. 8-50. 250 రవ్వలు, లెదర్ కేసు ఉచితం. అదనపు రవ్వలు నూరు రు 5—00. మీ ఆర్డరుతో రు. 5-00 అడ్వాన్సుగ పంపండి.

Supreme Gun House (APV)
Jaiganj, Aligarh-30

ఎలాంటి అజీర్ణమైనా మంత్రించినట్లే నయమవుతుంది

హ్యులెట్స్ మిక్చర్

ఆవరణలోనికి అల్లుడి హోదాలో ప్రవేశించింది.

మరునాడు ఉదయం పాలుతీయబోతే గేదె వెనక్కాళ్ళతో గౌరీపతి ముఖం మీద తన్నింది.

గౌరీపతి డిస్పెన్సరీకి పరుగెత్తాడు.

"మరో సర్టిఫికేటు కావాలా?" అన్నాడు డాక్టరు.

"కాదు. మందే కావాలి" గేదె తన్నిన వైనం చెప్పాడు.

లక్ష్మీపతి పడుకునే ముందు రెండున్నరకు అలారం పెడుతున్నాడు.

గౌరీపతిని గేదె తన్నుతూనే ఉంది.

ఈ క్రమం ఇలా నడుస్తూనే ఉంది.

వారం రోజులై గౌరీపతి ఆదెమ్మ నీళ్ళపాలు ఉదయం పోయించుకుంటున్నాడు. లక్ష్మీపతి ఆ నాటి నుంచి ఉదయం పాలు పోయించుకోవడం మానేశాడు. లక్ష్మీపతి ఇంటి నుంచీ రోజూ పాలతో చేసిన పదార్థం పొరటిగా గౌరీపతి ఇంటికి వస్తున్నది. గౌరీపతికి ఇది సహించరానిదైంది.

ఇందులో ఏదో చిత్రం ఉంది. ఏదో మోసం ఉంది. లక్ష్మీపతికి పాలెక్కడివి?

రాత్రి డ్యూటీకి వెళ్ళాడే కాని మనసు పనిమీద లగ్నం కాలేదు. పంటినొప్పి వంకతో రాత్రి మూడు గంటల ప్రాంతంలో ఇల్లు చేరుకున్నాడు. లక్ష్మీపతి పెరటి వేపు నుంచి పాలు పిండుతున్న సవ్వడి. తన ఆవరణలో గేదె లేదు. పరిస్థితి అర్థమైంది. 'సొమ్మొకడిది, సోకొకడిది'. కోపాన్ని పట్టలేక పోయాడు.

"మా గేదె పాలు పిండుకోవడం న్యాయమా?"

"మా మొక్కలు మీ గేదె తినడం న్యాయమా?"

"గొడ్డు మనిషిలా ప్రవర్తించగలదా? దానికి తన పర అని ఏం తెలుసు. గడ్డి కనుపిస్తే తిని ఉంటుంది. అంతమాత్రాన గేదె పాలు అపరాత్రి దొంగతనం చేస్తావా?"

"గొడ్డు మనిషిలా ప్రవర్తించదు. అయితే మనిషి గొడ్డులా ప్రవర్తించాలా? గేదెను కొనగానే సరికాదు. ఆ గేదె ఇతరులకు హాని చేయకుండా చూడాలని నీకు తెలియదా? మనిషికోమాట— గొడ్డుకో దెబ్బ అంటారు. నీకు ఎన్నిసార్లు చెప్పినా, దాన్ని ఎన్నిసార్లు బాదినా బుద్ధిరాలేదు. అందుకే ఇలా చేయవలసి వచ్చింది" అన్నాడు లక్ష్మీపతి.

వీరి దెబ్బలాటతో ఆ ఇళ్ళవాళ్లే కాక పొరుగు వాళ్ళూ వచ్చారు.

గౌరీపతికి కోపం ఆగలేదు. లక్ష్మీపతి తుంటి మీద కొట్టాడు.

టార్చిలైటు వెలిగించి బుడుగు నేల మీద ఏదో వెతుకుతున్నాడు. అందరి దృష్టి వాడి మీద పడింది. "ఒరే! నువ్విలా రా!" అన్నాడు బుడుగు తండ్రి.

"ఆ! ఇదిగో దొరికింది." బుడుగు ఆశ్చర్యంగా అరిచాడు.

అందరూ ఆశ్చర్యపోయారు.

"వేపపండు."

"వేపపండు దొరకడమేమిటిరా! వెర్రి వెధవా! నువ్విలా రా" అంటూ చెవి పట్టుకు లాగాడు బుడుగు తండ్రి.

"నువ్వే చెప్పావుగాని కొడితే మూతి పళ్ళు రాలతాయని. వేపళ్ళా!?..."

"పోరు ముండ్య! అది సామెత! రాలేవి మూతి పళ్ళు— వేపపళ్ళు కావు."

అలాగా తుంటిని కొడితే ఎవరివి రాలతాయి? కొట్టిన వాడివా? లేక దెబ్బతిన్న వాడివా అని అడగా లనుకున్నాడు. తండ్రి చేతిలో చెవి చిక్కడం వలన నోరు పెగలలేదు.

"నాయనయ్యా! మా నాన్నతో మీరేమిటి? మీరు ఇంట్లోకి పదండి" ఒక అర్థనారీశ్వరుడి కంఠం వినిపించింది.

అర్థనారీశ్వరుని కంఠం ఎక్కడిదా అని ఆశ్చర్య పోకండి. ఆ పంతు నాదైంది. తీరా చూస్తే అది అర్థనారీశ్వరుడి కంఠం కాదని తెలిసింది. గౌరీపతి గారి అమ్మాయి, లక్ష్మీపతి గారి అబ్బాయి జాయింటుగా అనడం వలన అర్థనారీశ్వరుడి కంఠం అని భ్రమపడ్డాను.

'వీడి అంతు నేను చూస్తాను' అంటూ గౌరీపతి, డిటో ముక్కలే అంటూ లక్ష్మీపతి తమ తమ వాటాల లోనికి వెళ్ళిపోయారు.

"అయ్యో! పాలన్నీ నేలపాలయ్యాయి" అని వాపోయారు ఒకరిద్దరు. నీళ్ళపాలు తెలుసును కాని ఈ నేలపాలేమిటో బుడుగుకి తెలియక తలగోక్కోబోయి తన చెవి పట్టుకున్న తండ్రి చెయ్యి గోకాడు.

రాజీ కుదరడానికి రాధా గోపాలం కారణభూతు లయ్యారు.

రాధ ఎవరు? గోపాలం ఎవరు??

గౌరీపతి ఏకైక పుత్రిక లక్ష్మీపతి ఏకైక పుత్రుడు రాధా గోపాలం వరుసగా.

లక్ష్మీపతి భార్యకు గౌరీపతి భార్యకు వియ్యమందాలని ఉంది. కొంతకాలంగా ఇద్దరు పిల్లలూ ముచ్చట పడుతున్నారు. ఆడవాళ్ళు తలచుకుంటే చేయలేనిదేముంది? అందులోనూ అవసరం గౌరీపతిది. శత్రువుని మిత్రునిగా చేసుకోవాలంటే ప్రతిపక్షం వాడికి మంత్రి పదవి ఇచ్చి తనపక్షం చేసుకున్నట్లు ఏదో ఒకటి ఇవ్వాలి.

గౌరీపతికి లక్ష్మీపతికి మొదటి నుంచి ఈ వియ్యం ఇష్టం లేదు. చెప్పుకోదగ్గ కారణం వాళ్ళ మధ్య వైరమే. రూలింగు పార్టీలోని సభ్యులే ప్రతిపక్షంలో కలిసిపోతే ప్రభుత్వం పడిపోక ఏమవుతుంది. తమ భార్యలే తమకు ప్రతికూలిస్తే వారు చేసేదేముంది? తమ ఆధిపత్యం నిలబెట్టుకోవడానికి వాళ్ళ ముద్దు చెల్లించాలి.

అంతే చేశారు. ఆ దెమ్మ గేద కట్నరూపంలో లక్ష్మీపతికి గౌరీపతి ఇవ్వడానికి భార్య కోరిక మీద అంగీకరించాడు.

గౌరీపతి పుత్రికను లక్ష్మీపతి పుత్రుడికిచ్చి వివాహం చేసి వైరానికి ఫుల్‌స్టాప్ పెట్టాలని వారు ఒక ఒడంబడికకు వచ్చారు.

బద్ధవిరోధులు జంటగా కార్డుని ఎవరెవరికి శుభలేఖలు పంపాలో అని లిస్టు రాసుకుంటున్నారు. ★